

Autoritet, der skal bestemme, om Indbetalingen kan udsættes over den bestemte Tid. Dette er ogsaa anerkjendt i Lovgivningen, idet der af Rigsraadet er taget Bestemmelse om en Af-skrivning paa Overskudet af c. 60,000 Rbd. som et Tab, der var opstaaet ved et Skibs Forlis, ligesom ifølge Statsregnskabet Handelsens Direction er bleven fritagen for at indbetale Overskudet for 1855. Udvalget mener derfor, at Rigsdagen ikke kan gaae ind paa denne Deel af Sagen. Det har ikke været Udvalget muligt at udfinde Grunden til, at Ministeren ikke har fremhævet dette for Revisionen, men har villet gaae udenom Sagen, ved at sige, at Indbetalingen af Overskudet kan komme under Forhandling med fremtidige Revisioner. Hvad det andet Spørgsmaal angaaer, nemlig Anvendelsen af Summen til Indkjøb af Statspapirer, er det klart, at naar Overskudet skal indbetales, kan Handelen ikke opsamle nogen Capital, men at den dog undertiden kan have et Pengebeløb, for hvilket den ikke strax har Brug og som den altsaa ønsker at trække Renten af. Om det er en hensigtsmæssig Maade at frugtbargjøre Kassebeholdningen paa, at indkjøbe Obligationer, er et andet Spørgsmaal. Derom har Revisionen ikke hittet sig, men den har anseet Bestyrelsen uberettiget til at gjøre den frugtbringende ved Indkjøb af Obligationer, da den har betragtet Forholdet som en Opsamling. Der kan imidlertid ikke for den grønlandske Handels Bedkommende være Tale om Opsamling af et Foud, naar det aarlige Overskud skal indbetales. For mit Bedkommende anseer jeg det ikke for hensigtsmæssigt at gjøre Kassebeholdninger frugtbringende ved Indkjøb af Obligationer, saameget mindre som der derved er paagført Kassen et Tab, men det er ikke klart, hvor stort dette Tab er. I Henhold til den særegne Stilling, som den grønlandske Handel indtager i Statshuusbeholdningen, indstiller saaledes Udvalget, at Revisionens Misbilligelse, der er udtrykt saaledes: „Den i begge Henseender brugte Fremgangsmaade kan passere for denne Gang“, bortfalder. De øvrige Posten angaae kun saadanne Forhold, som allerede have fundet deres Afgjørelse forrige Aar; det er jo nemlig ved det foregaaende Aars Revisionsarbejde vedtaget, at Indstillinger, der

angaae Mindreindtægt eller Mereindtægt eller Mindreudgift, ikke ere nødvendige. Der er af Udvalget stillet et Forslag om, at Ordet „Underballance“ skal forandres til „Meerudgift“, hvilket sidste Ord man har fundet mere passende. Jeg antager, at Aarsagen til, at Revisionen har brugt Ordet „Underballance“, ligger i de særlige Bestemmelser, der ere foreskrevne om Pensioneringen ved den grønlandske Handel; der er nemlig henlagt til Pensionskontoen 1 pCt. af Varernes Værdi, og naar dette Beløb ikke er tilstrækkeligt og der altsaa paa Kontoen fremkommer en Underballance for at udrede Pensionerne, da er Bestyrelsen berettiget til at opføre dette Beløb paa Kontoen; der er brugt Ordet „Underballance“, men i Virkeligheden er det en Meerudgift for Staten.

Indenrigsministeren ad interim:

Jeg kan ikke andet end støtte Udvalgets Forslag om, at den 2den Antegningspost maa udgaae. Den grønlandske Handel er jo særlig stillet, idet der paahviler den den Forpligtelse at indbetale Overskudet, hvad enten den kan eller ikke, og der er efter min Formening noget Skævt deri. Hvad der forøger Handelsens Indtægter, forøger ogsaa Finantfernes, og omvendt, hvad der formindsker dens Indtægter, formindsker ogsaa Finantfernes; og det forekommer mig derfor, at der burde være en ganske anderledes nøie Forbindelse mellem Monarchiets Finantser og den grønlandske Handel, saaledes at denne uden Videre indbetalte Alt, hvad den havde, enten det var Overskud eller ikke, i Finantshovedkassen, og at den, efterhaanden som den behøvede Penge, igjen fik dem af denne. Denne Indretning var af Indenrigsministeriet bragt under Overveielse, men det har ikke ført til noget Resultat, da den anden Part ikke vilde gaae ind paa denne Opfattelse af Forholdet. Herved vil man ogsaa kunne gjøre sig en Forestilling om, hvorledes den grønlandske Handel kan komme til at gjøre Indkjøb af Obligationer, ved nemlig at sidde inde med store Beholdninger og lade være at betale dem ind i Finantshovedkassen; thi naar de først komme derind, blive de der. I Januar Maaned er det nødvendigt for Handelen at have store Pengebeholdninger til Udredelse af Skibene o. s. v.;